ततीव्यक्तिसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः ॥ ३४ ॥ अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सास्विकस्तामसञ्च सः । पन्ति वैकताः सर्गाः प्राक्ततास्तु चयः स्कृताः ॥ ३५ ॥ प्राक्ततो वैकतन्त्रव कौमारो नवमः स्कृतः । इत्येते वै समाख्याता नव सर्गाः प्रजापतेः ॥ इद् ॥ इति श्रीमार्षक्षेत्रपुरावे प्राक्तत्वैक्ततस्रगः ॥ ६७ ॥

षरचलारिंशोऽधायः।

कौछ्किरवाच ।

समासात् कथिता खृष्टिः सम्यम्भगवता मम। देवादीनां भवं ब्रह्मन् विस्तरासु ब्रवीहि मे ॥१॥ मार्बखेय उवाच॥

कुश्रसा कुश्से क्रिम् भाविता पूर्वकर्माभिः। खाता तया द्यानिर्मुक्ताः प्रस्ते द्युपसंद्वताः॥२॥ देवाद्याः खावरान्ताख प्रजा ब्रह्मंखतुर्विधाः। ब्रह्मणः कुर्वतः सृष्टिं जित्तरे मानसास्तदा॥३॥ ततो देवासुरिष्टृन् मानुषांख चतुष्टयं। सिसृचुरक्षांस्रेतानि स्वमात्मानमयूयुजत्॥४॥ युक्तात्मनस्तमोमाना उद्गिक्ताभूत् प्रजापतेः।